

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกยุคปัจจุบันธุรกิจบันเทิง ถือเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญมากในระบบเศรษฐกิจและสังคม เพราะนอกจากจะเป็นธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสความนิยมของผู้บริโภคแล้ว ยังเป็นธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้และยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงฐานการพัฒนาคุณภาพของธุรกิจบันเทิงในประเทศนั้นๆ ด้วย

ดังจะเห็นได้จาก หลายประเทศ ในแถบเอเชีย ไม่ว่าจะเป็น จีน ไต้หวัน ญี่ปุ่น และที่มาแรงที่สุดในปัจจุบัน คือ ประเทศเกาหลี คงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าทุกวันนี้กระแสเกาหลีระบอบไปทั่วด้วยแรงสะเทือนที่ถูกจุดมาจากละครเกาหลี ตามด้วยภาพยนตร์ เพลง และแรงสะเทือนที่ว่านี้ส่งผลต่อผู้คนทั้งวัยรุ่น และวัยทำงานให้เกิดอาการคลั่งไคล้ และเกิดการเลียนแบบในเรื่องการแต่งกาย การทำทรงผม การบริโภค และอื่นๆ เป็นที่น่าสนใจว่าละคร ดารา และ ศิลปิน - นักร้องเกาหลีไม่ได้รับความสนใจ และความนิยมเฉพาะในเมืองไทยเท่านั้น แต่ความนิยมนี้แพร่ขยายไปยังญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกาด้วย

แต่การที่ศิลปิน ดารา ของแต่ละประเทศจะสามารถเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมได้ดีนั้นต้องมาจากกระบวนการเรียน การฝึกฝนที่มุ่งผลที่ได้รับผลลัพธ์ที่ตอบแทนอย่างคุ้มค่า กรณี บริษัท เจวายพี เอ็นเตอร์เทนเมนต์ ประเทศเกาหลี กับผลงานยกระดับศิลปินจากท้องถิ่นขึ้นสู่ระดับโลก คลาสที่พิสูจน์ให้เห็นจริง อย่าง เรน นักร้องซูเปอร์สตาร์ขวัญใจคนเอเชีย ผลงานการบริหารและดูแลโดยเจวายพี เอ็นเตอร์เทนเมนต์ ที่หลังจากประสบความสำเร็จชนิดถล่มทลายในเอเชีย ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา เบื้องหลังความสำเร็จซึ่ง Jimmy Jeong² ประธานเจ้าหน้าที่บริหารด้านปฏิบัติการ จากเจวายพี เผยถึงนโยบายสำคัญในการสร้างและดูแลบริหาร “ศิลปิน” ให้เป็น “สตาร์” ระดับโลก “ปัจจัยที่สำคัญสุดๆ ของการสร้างอยู่ที่การสร้างคาแรคเตอร์ของศิลปินนั่นเองแม้ว่าเพลง จะยังเป็น

¹ นิตยสาร ผู้จัดการรายสัปดาห์ 15 พฤษภาคม 2549, K-Pop ตีตลาดโลก อิทธิพลบันเทิงคลื่นวัฒนธรรม

² การบรรยาย The Rise of Cross-Culture Artist Management in Asia, การบริหารศิลปินยุคไร้พรมแดน 3 สิงหาคม 2550. โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพฯ

องค์ประกอบสำคัญอยู่ เพราะเปรียบเทียบเหมือนสื่อกลางในการพาแฟนคลับให้มารู้จักกับศิลปิน การสร้างคาแรคเตอร์ของศิลปินให้โดดเด่นก็สำคัญมากไม่แพ้กัน”

อย่างไรก็ตาม การสร้างและการบริหารศิลปิน ไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องอาศัยหลายอย่างประกอบเข้าด้วยกัน อาทิ ในเรื่องของทักษะพื้นฐาน การร้อง การเต้น และการแสดง ความรู้ในเรื่องของภาษาและวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อสร้างความเข้าใจในกลุ่มเป้าหมายแต่ละประเทศ และที่ขาดไม่ได้เลย คือ ความทุ่มเทในการทำงาน

ในประเทศญี่ปุ่น บริษัท เอเว็กซ์ กรุ๊ป โฮลดิ้ง เป็นกรณีศึกษาที่ดีของความสำเร็จในการสร้างและบริหารศิลปินให้โด่งดังได้ในระดับเอเชีย ไม่ว่าจะเป็น อายูมิ ฮามาซากิ, โคดะ, คุมิ และ โบอา ซึ่ง Buddy Marini กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอเว็กซ์ กรุ๊ป โฮลดิ้ง³ เผยถึงเบื้องหลังความสำเร็จที่เกิดขึ้นว่า “มาจากแผนการบริหารจัดการศิลปินที่มีประสิทธิภาพ เนือสิ่งอื่นใด เอเว็กซ์ เปลี่ยนแนวความคิดการทำงาน จากที่เคยนำ เพลง เป็นศูนย์กลางสร้างรายได้ธุรกิจมาสู่การยึดตัวศิลปิน เป็นหลัก เพื่อแตกแขนงออกเป็นธุรกิจอื่นๆ เมื่อศิลปิน กลายเป็นหัวใจของธุรกิจ บริษัท เอเว็กซ์ กรุ๊ป โฮลดิ้ง จึงได้วางแบบแผนของการบริหารศิลปิน โดยเริ่มตั้งแต่การคัดเลือกศิลปิน หลังจากได้ศิลปินที่มีแวว ทางบริษัท เอเว็กซ์ กรุ๊ป โฮลดิ้ง จะส่งเข้าไปเรียน Avex Artist Academy ควบคู่ไปด้วยเสมอ โดยจะต้องมีการเรียนการสอนอย่างเข้มข้น ทั้งทักษะทางด้าน การร้อง การเต้น ทักษะทางด้านภาษา และ การแสดงออก “

จากเหตุการณ์ข้างต้นสำหรับธุรกิจบันเทิงในปัจจุบันนั้นการบริหารศิลปิน ก็มีหลากหลายหน่วยงาน บริษัทที่เป็นผู้รับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็น บริษัท ไอแอม จำกัด บริษัทในเครือของบริษัท อาร์เอส โปรโมชัน จำกัด มหาชน การบริหารศิลปินเอเอฟ ของทริวิชั่น หรือแม้กระทั่งบริษัท แกรมมี่ จำกัด มหาชน ก็ยังมี บริษัทอราทิสต์ จำกัดเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารศิลปินของ บริษัทแกรมมี่ จำกัด มหาชน แต่ทั้งนี้บริษัท มีฟ้า จำกัด หรือชื่อที่ทุกคนรู้จักในนาม โรงเรียนดนตรี มีฟ้า⁴ ในเครือบริษัท แกรมมี่ จำกัด มหาชน ได้เปิดดำเนินธุรกิจการเรียนการสอนดนตรี โดยมีหลักสูตรต่างๆ ที่ครอบคลุมทั้งดนตรีไทย ดนตรีสากล การเต้น การแสดง และ ร้องเพลง ดำเนินธุรกิจมาเป็นเวลากว่า 7 ปี ปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกิจจากเดิมที่มีเพียงการเรียนการสอน ดนตรี

³ การบรรยาย The Rise of Cross-Culture Artist Management in Asia, การบริหารศิลปินยุคไร้พรมแดน 3 สิงหาคม 2550. โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพฯ

⁴ <http://www.gmmgrammy.com/th/investor-annualReport.asp#> , 26 สิงหาคม 2550

สำหรับบุคคลที่สนใจศึกษาศาสตร์ทางด้านดนตรี เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ หรือเสริมทักษะพัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรีเพียงอย่างเดียว นั้น แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนผู้บริหาร ที่มาดูแลกิจการของบริษัท มีฟ้า จำกัด ได้มีแนวนโยบายทางธุรกิจแนวใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปินโดยมีการเรียนการสอนทางด้านการเป็นศิลปินที่สมบูรณ์แบบ ภายใต้ชื่อโครงการ มีฟ้า อาร์ตติสท์ อะคาเดมี่ (MIFA ARTIST ACADEMY) ซึ่งเป็นโครงการที่เปรียบเสมือนบันไดขั้นแรกในการก้าวเข้ามาทำงานในสายงานธุรกิจบันเทิงสำหรับผู้สนใจในการเป็นศิลปิน พร้อมกันนี้ ยังมีค่ายเพลงมีฟ้า เพื่อผลิตศิลปินวัยรุ่น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการทำธุรกิจประเภทนี้มีลักษณะสอดคล้องกัน ในการเชื่อมต่อการทำธุรกิจซึ่งโครงการ มีฟ้า อาร์ตติสท์ อะคาเดมี่ มีเพียงขั้นตอนกระบวนการสรรหา พัฒนา และขั้นตอนการผลิตศิลปินเท่านั้น กระบวนการในการบริหารศิลปิน ยังคงอยู่ภายใต้การดูแลของบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด มหาชน แต่เนื่องจากศิลปินภายใต้หน่วยงานการดูแลของบริษัท อราทิส เมเนจเม้นท์ มีจำนวนที่ค่อนข้างมาก และการจะมาดูแลเพียงหน่วยงานของ บริษัท มีฟ้า จำกัด อย่างเดียวคงเป็นไปได้ยาก

จากปัญหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้ศึกษาเกิดแนวความคิดที่จะศึกษาโครงการจัดตั้งการบริหารงานศิลปิน : กรณีศึกษา บริษัท มีฟ้า จำกัด เพื่อพัฒนาศักยภาพในการเพิ่มมูลค่าให้กับศิลปินรวมไปถึงการสร้างรายได้กับ บริษัท มีฟ้า จำกัด

ปัญหาคำถามวิจัย

1. การบริหารศิลปินเป็นอย่างไร
2. การสร้างศิลปินของ มีฟ้า เป็นอย่างไร
3. ปัญหา อุปสรรค เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษากระบวนการบริหารศิลปินในการประกอบธุรกิจบันเทิงรูปแบบครบวงจร
2. เพื่อศึกษาและทำแผนธุรกิจในการจัดตั้งองค์กรธุรกิจแนวใหม่ในการควมรวมกันของธุรกิจค่ายเพลง และ โรงเรียนสอนดนตรี
3. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการของธุรกิจด้านการบริหารงานศิลปินของ มีฟ้า

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยโครงการทางวัฒนธรรมนี้ ผู้ศึกษาขอกำหนดขอบเขตการศึกษา วิเคราะห์ รูปแบบ และแนวทางการบริหารงานศิลป์ของ บริษัท มีฟ้า จำกัด จากการศึกษาตำรา เอกสาร ข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการบริหารงานศิลป์ รวมไปถึงการใช้วิธี สัมภาษณ์จากผู้บริหารระดับสูง เพื่อให้เกิดข้อมูลสมบูรณ์สูงสุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบและเข้าใจการบริหารจัดการขององค์กรธุรกิจด้านการบริหารงานศิลป์
2. เพื่อทราบถึงการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้ศิลปิน
3. นำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางวางแผนการบริหารงานศิลป์